دیه ی کافری که با مسلمانان عهد و پیمان دارد، نصف دیه ی شخص آزاد است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: ««دِيَةُ الْمُعَاهِدِ نِصْفُ دِيَةِ الْحُرِّ»: «دیه ی کافری که با مسلمانان عهد و پیمان دارد، نصف دیه ی شخص آزاد است».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که دیه ی کتابی (اهل کتاب) نصف دیه ی مسلمان آزاد است. فرقی نمی کند ذمی باشد و در برابر پرداخت جزیه و التزام به احکام اسلام در سرزمین مسلمانان اقامت داشته باشد یا کافر معاهدی باشد که در سرزمین خود بوده و بین او و مسلمانان عهد و پیمان صلح برقرار است یا کافری باشد که از حکومت اسلامی امان گرفته و در سرزمین مسلمانان مشغول تجارت یا کار دیگری است؛ هر سه مورد مذکور در حفظ جان شان از سوی مسلمانان مشترک هستند؛ و دیه ی زخم هایی که بر می دارند مانند دیه ی زخم های مسلمانان است، چون زخم تابع قتل می باشد. بنابراین دیه ی هر مرد آنها پنجاه شتر و دیه ی هر زنی از آنها بیست و پنج شتر می باشد. چون دیه ی زن نصف دیه ی مرد است. اما هیچ مسلمانی در برابر کشتن کافر حربی ضامن نیست؛ نه قصاصی دارد و نه دیه ای باید بپردازد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58213